

2. HÁZASSÁG

Volt-nincs, mert minden
olyan elveszithető,
és olyan visszahozható,
és olyan játékon nyerhető,
csak kinyithassam szememet,
fölszárnyal fölém a tető,
csak kinyithassam szememet,

kimossa magát az ágylepedő,
és egy bolyongó nő megáll, Judit,
s Eszter a ketrecében állva
tapsol, mert apja lábnyomát
elvesztette és megtalálta,
akár gumijátékait
kezében tartja lábnyomom,
gyerekkorom, virágkorom
ágyából kiejti.

UTASSY JÓZSEF

Akár a szarvasok

(SZERVÁTIUSZ JENŐ: CANTATA PROFANA)

Az ELÉRHETETLEN FÖLD című
antológia költőinek

Kilencen, akár a szarvasok, Kilencen.

*Atyánk nagy ijának nyilas félholdja kel,
ropog ellenünk, mint rőt láng a berekben.*

*Szemben a vénséges vén Ezüst Öreggel
megállunk, mikéntha csillagra meredten:*

Kilencen, akár a szarvasok, Kilencen!

*Magunkra riadva, patánkra maradva,
énekijesztő lett beszédünk is, zagyva.*

*Házunkból kimartan, hazánkból kiverten,
agancsunk boronál csak a kék hidegben.*

*Ágak, egek bőre horzsolódik tőle:
idő, koronánkat derező idő, te!*

*Jaj, ha megbrong a húr, gordonkán se szebben,
se halálosabban, se szerelmesebben.*

Ha elbrong ama húr az öreg kezekben:

*megfutamodik a vér a rengetegben,
ez úttalan úton járó rengetegben!*

Kilencen? Kilencszázkilencvenkilencen!

*S úgy sokasul a szám, immár Négy milliárd
fölött inog, lobog, veresedik a bárd:*

A Nagy Íj Újholdja hóhéri hidegben!

*Ezüst Öreg, ha ránk szarvasok szaván szólsz,
halld meg hát az Arany Szarvasifjúságszót:*

NEM ISZUNK CSATÁKRA CSENDÜLŐ POHÁRBÓL,

*csak tiszta forrásból,
csak tiszta forrásból.*

Zenét gyűjtök rád, piros zenét!

*Vonóit én a nagybögő éjnek,
térdemen török rőzsét a fényhez,
zenét gyűjtök rád, piros zenét,
énekek énekét, tüzek tüzét,
rádlobbantom a muzsikamáglyát,
rezes csontjaid bandája előtt
recsegjenek a karnagyai pálcák,
s legyen áldott a tűz piros hite,
ama nagy tábortűzé, mielőtt*

egy abrak zabért Fritz Schischak lelőtt:

*világíts, Papa, világítsd ki Te
a temetőt, a bakatemetőt,
mert ha egy öreg muzsik gyújt fáklyát,
elfújja Isten annak a lángját,
ha ő nem, elfújná a balti szél.
Sírról csak azok tudnak, kik ássák!
Magukat gyásszal megkoronázzák,
s lesznek egy halott helytartói és
fekete trónra ültetett árvák.*

Akit a gyász felöltöztet

*Sírhat, akit a gyász
öltöztet föl, sírhat.*

*Ki zuborgatja szép
arca tengerszemét
özvegy Kiss Margitnak?*

*Csillag, egy lerúgott,
dögcédulás csillag!*

*Én nem tehetek arról
s ő sem tehet róla,
ha elengedném kezét:*

*a Föld is elforogna
szép lassan alóla.*

Derengők

*Hatalmas este van,
holdas.*

*Szél
fú,
hogy
hajladozhass.*

*Félsz,
ahogy derengő blúzod
melleden összehúzod*

*Melegedj
leheletemnél,
mintha általam lennél.*

*Minket,
virágom,
le nem győznek!*

Szarvas-szemeid bögnék.

Őszülünk.
Hullong a rengeteg.

Termő ág,
fiamat rengeted.

Csókkal szítom én hamvadó ajkad!

Csillag zúg,
ropog az ősz alattad.

